

Virtutis Solidæ Præcipua Impedimenta, Subsidia, Et Incitamenta

Commentationibus Illustrata, Omnium Usui Aptatis. Quæ Servire Insuper
Poterunt Pro Argumento Concionum: Uti Et Considerationum Tempore
Exercitiorum; præsertim verò pro gemino sacræ collectionis triduo; prout
ex subjectis hunc in finem elenchis patet. [...] Partes Tres

Impedimenta

Bellecius, Aloysius

Ratisbonæ [u.a.], 1755

§.I. Ejus malignitas.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55524](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55524)

CAPUT II.

DE TEPORE.

Cùm animi languor levis offensa spuria proles sit, & mali corvi malum ovum audiat; jure suo primum à veniali locum in tristi hac obstaculorum ferie sibi vendicat. Sicut enim gravior corporis aegritudo gressum omnem pedum moratur, ita & animæ tepor omnem virtutis progressum sistit. Ex quo abunde patet, eum post minuta peccata impedimentorum esse maximum, ac veluti primipilum. Verùm I. illius malignitas, II. ejus effectus potens incitamentum erunt, hanc pestem nostra ex mente ocyus excutiendi.

§. I.

Teporis Malignitas.

I. **O** tepide! tu es ille *ager hominis pigri*, (a) quem totum repleverunt *urticæ indomitarum affectionum*; tu

I.
Tepidus
similis est
agro ho-

(a) Proverb. 24. v. 30.

tu illa vinea viri stulti, (b) *cujus superficiem operuerunt spinæ innumerabili-^{minis pi-}gri, &c. lium per diem defectuum, continua ferie admissorum; tu illud vinetum, *cujus maceria lapidum*, nempe collectio animi, & peculiaris tutela Numinis, ablata penitus, atque *destructa* est. (c) Dominans menti tepor est ille *aper de sylva, & singularis ferus*, (d) *qui depastus est animam tuam ita, ut cordis intima ingressus, temetipsum stupere cogaris totum diversum ab illo, qui olim tyro fuisti.**

Ficulnea illa *stans secus viam*, non habens *nisi folia tantum* simulatæ virtutis, quæ diris devota à Christo, *arefacta est continuo*, (e) animæ tuæ penitus aridæ, sterilis, languidæ infelix typus est. Hæc enim est illa *terra*, quæ sæpe *venientem super se bibens* gratiarum imbrem, non profert nisi vitiorum *spinas ac tribulos*, (f) & quæ propterea *maledicto proxima* est. Hæc similis est illis
sepul-

(b) Ibid. v. 30. (c) Ibid. v. 31. (d)
Psal. 79. v. 14. (e) Matth. 21. v. 19. (f)
Hebr. 6. v. 8.

sepulchris de albatris, (g) quæ à foris parent hominibus speciosa, veste scilicet & nomine Religiosi; intus autem plena sunt ossibus mortuorum & omni spurcitia.

O si conscientiam hominis tepidi diducto sipario inspectare daretur, eveniret nobis, quod Ezechieli, per foramen in templum inspicere jussu; nempe attoniti *videremus abominationes pessimas reptilium & animalium in circuitu per totum.* (h) Quid enim aliud sunt falsa illa principia, quæ ille nixus mentis aculeos sopire conatur? quid aliud illa mordax lingua, & litigiosa: illæ aversiones, invidiæ, æmulationes, & superbiæ: ille spiritus murmurationis, & acrimoniæ: occultus ille amor proprius, qui tacitè serpendo, omnes actiones suo veneno inficit, & corrumpit? quid aliud illa peccata occulta, quibus repentis animus instar putridæ carnis acervatim verminat?

H.
Ejus vita
est series

II. Et profectò videre ejusmodi hominem Sacris operantem, vel mensæ Eucha-

---

(g) Matth. 23. v. 27. (h) Ezech. 8. v. 9. & 10.

Eucharisticæ accumbentem, idem est, *continuo-*
 ac videre *abominationem desolationis, stan-* *rum de-*
tem in loco sancto. (i) Nam incubans *fectuum.*
 animæ languor ex oculis, vultu, mo-
 ribus, ex ipso gressu, & voce tristi fri-
 gore promicat. Tremantibus præ re-
 verentia Cherubinis, & ardentibus præ
 amore Seraphinis, ille inter hos me-
 dius indecoro gestu stupidum mentis
 gelu undique proflatur; ac illo ipso tem-
 pore, quo mystica verba profert, aut
 cœlesti pane reficitur, cum vanis co-
 gitationibus velut cum totidem catel-
 lis pueriliter ludit, omni pietatis sen-
 su destitutus.

Conscientiam sacra exomologesi
 mundaturus, ejus generis præparatio-
 nem, tam oscitanter deproperatam,
 præmittit, ut hæc ipsa expiatio iterata
 confessione sit expianda; & instar *ca-*
nis, qui revertitur ad vomitum, (1) post
 horam denuo perpetratur, quod paulo
 ante se vitaturum promisit. Ea corpo-
 ris immodestia, linguæ volubilitate,
 spiritûs inertia, & dissipatione voca-
 les

Pars I.

F

les

(i) Marc. 13. v. 14.

(1) Proverb. 26. v. 11.

les preces persolvit, ut accersita sibi Regii Psaltis maledictione, *ipsa oratio ejus illi fiat in peccatum*; (m) dum attentius ludit, quàm orat; Deumque irritat illa ipsa actione, qua ejus iram placare deberet.

Præscripta Religionis exercitia, quæ sine nota omitti nequeunt, solum ex consuetudine, respectu humano, aut dura necessitate compulsus, non nisi in speciem, oculis illusurus, obit cum summa languentis animæ nausea. Confiteri sine emendatione, accedere ad synaxin sine devotione, vacare sacris collectionibus animi sine fructu, opera quotidiana sine debita intentione, methodo, ordine, solum ex impetu, commodo, alióve vitioso fine, ac modo peragere, usitatum ei est.

Unde fit, ut cum illo ægroto *triginta & octo annis* hæreat penes *probaticam piscinam*, assidens fonti gratiarum, quin tamen *ab infirmitate sua* (n) unquam sanetur. DEUS illi desipit,

---

(m) Psal. 108. v. 7. (n) Joan. 5. v. 14.

ſipit, exerrat à ſemitis Divinæ Providentiæ, à ſeiſo exulans, horret in ſeiſum reverti. Verbô: ſemper effuſus in externa, rarò ſibi & DEO præſens, laboris fugiens, nec niſi commoda, otium, & oblectamenta preſans, eadem facilitate venialiter DEUM, qua muſcam lædit; idque ſine ullo angore, ob *fragmen panis*, (o) jocando, ridendo.

III. Tanta ergo cùm teporis malignitas ſit, quid mirum, quod tepidus maledicto proximus, ac in eo jam ſit, ut ex divino corde rejectus, à DEO cum naſea evomatur. Et certè nil maniſteius execrabilem hujus peſtis malitiam ob oculos ponit, ac illud Sacræ Paginæ fulmen: *quia tepidus es, incipiam te evomere ex ore meo.* (p) O pœnam terribilem!

III.
In eo eſt,
ut à DEO
cum nau-
ſea evo-
matur.

Audite vilia teporis mancipia, & totis artubus contremiſcite! En! DEUS vos ex ore ſuo evomere incipit; ille, inquam, DEUS, qui ipſos etiam pec-

F 2

cato-

(o) Ezech, 13. v. 10. (p) Apoc. 3. v. 16.

catores sollicitè quærit, amanter recipit, cum eis amicè manducat; is tepidos tanquam cibum sibi omnino contrarium, quem sibi aptare non possit, nauseat; & quidem tanto cum horrore nauseat, ut eos illata cordi (amoris sedi) violentia, ex ore suo evomere paret. Quid horribilius de fervoris remissione dici possit? nam res quæ evomitur, præcordia gravat, creat dolorem, extinguit sui amorem, inducit sui odium, tandemque ex ore projecta, tanto omnibus est horrore, ut non solum labiis nunquam amplius admoveatur, sed nec oculis usurpetur.

Et hæc est ô tepide! viva tui statûs imago. Sordes evomitæ, quarum vel memoria stomacho fastidium movet, testante Sacro Codice, tui eclipa sunt. O infelix! cordi divino molestiam creas; nec doles? paterna illa charitatis viscera ad tui nauseam commoves; nec times? in eo jam es, ut à DEO cum quadam pectoris sui violentia evomaris; nec trepidas? O miser! nil propius est, quàm ut toti Curiaë celesti

lesti instar rei, per vomitum ejectæ, execrabilis evadas; nec horres? Quin imò hæc legis sine ullo sensu aut motu; lecta etiam credis, quin tamen animi tui gelu liquefiat, ac in pœnitentiæ lacrimas diffuat; ipsam hanc considerationem languidè peragis. O piger! quid tandem torporem excutiet, si hæc tonitrua torpentem non excitant?

Et hoc denique est, quod hujus statûs execrationem auget; quia ejus curationem tanquam mali difficulter sanabilis vix non desperare jubemur à S. Paulo, scribente, *impossibile esse* (id est valde difficile) *eos, qui semel sunt illuminati . . . . & prolapsi sunt, ... rursus renovari.* (q) Certè S. Bernardus (r) rem prodigio accenset. Et hinc licèt status frigiditatis, nempe peccati lethalis, sit omnis miseriæ, & infelicitatis detestabile centrum, tamen languori suo modò præhabendus videtur. Quia quamvis prior suapte na-

F 3

tura

(q) Hebr. 6. v. 4.
Abbat, Fontanum,

(r) In Epist. 96, ad

tura majus sit malum, est tamen minus ob tristiores quosdam, quos alter parit, effectus. Hanc ob rem ipse DEUS ingemiscendo exoptat: *utinam frigidus esses!* (s) quo abunde prodit, quanta hanc spiritûs inertiam averfione execretur; cùm illam cum vomitu, re omnium foedissima, comparet, & nos potiùs frigidos peccatores esse, quàm tepidos cupiat.

Proin ô anima! perspecta horribili hujus statûs malignitate, mentis desidiam excute, tempus redime, instaure fervorem, ac *memor, unde excideris, age pœnitentiam, & prima opera fac; sin'*; time, ne ultor DEUS *veniat tibi, & moveat candelabrum tuum de loco suo,* (t) teque à se projiciat non ampliùs assumendum.

O DEUS *miserationum!* (u) ah! *ne projicias me à facie tua; (x) à facie enim frigoris tui quis sustinebit?* (y) Fateor; ego

(s) Apoc. 3. v. 16.

(u) 2. Esdr. 9. v. 31.

(y) Pfal. 147. v. 7.

(t) Apoc. 2. v. 5.

(x) Pfal. 50. v. 13.

ego sum illa sterilis *ficulnea*, (z) ille aridus *palmes*, (aa) succidi, & foras mitti jam pridem meritis. Ego illa *ficus mala*, *mala valde*, (bb) quæ Te *ad amaritudinem adduxit*, (cc) evomi pridem digna. Verùm salutarī timore & tanti mali horrore perculsus, pristinum teporem constanti fervore compensabo. Tu, qui *ignis consumens es*, (dd) dissolve mentis glaciem, & in me amoris tui flammās accende, ut deinceps Tibi serviam eò ardentius, quò seriùs.

§. II.

Teporis effectus.

I. PRIMUS, quem animi remissio producit, effectus est sanationis difficultas. Nam ut quis malo medicamen afferat, opus est, ut ejus malignitatem agnoscat. Jam autem anima tepida non credit se esse tepidam; vel saltem ægritudinis malitiam non

I.
Hic morbus difficillimè sanatur.

F 4

fat

-
- (z) Luc. 13. v. 7.   (aa) Joan. 15. v. 6.
 (bb) Jerem. 24. v. 3.   (cc) Job, 27. v. 2.
 (dd) Hebr. 12. v. 29.